

ພຣະທຳດານເືອນ - ເລກແປດສິບເຈັດ

ເບີດເຜີຍອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈັນສິບຄົນ:

ການເດີນທາງອັນເລິກຊຶ້ງຜ່ານປະຫວັດສາດແອດເວັນຕິສ໌

Jeff Pippenger

2024-02-20

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈັນສິບຄົນໄດ້ສະແດງເຖິງປະສົບການຂອງປະຊາຊົນແອດເວັນຕິດ.

“ຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈັນສິບຄົນໃນມັດທາຍ 25

ກໍ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນປະສົບການຂອງປະຊາຊົນແອດເວັນຕິດເຊັ່ນກັນ.” The Great Controversy, 393.

ຊາວແອດເວັນຕິດແບບມິນເວໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄຳອຸປະມານັ້ນສຳເລັດລົງຢ່າງກົງຕາມຕົວອັກສອນ.

“ຂ້າພະເຈົ້າມັກຖືກພາໃຫ້ໄປຫາຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈັນສິບຄົນ, ໃນນັ້ນຫ້າຄົນສະຫຼຸດ ແລະ ຫ້າຄົນໂງ່.

ຄຳອຸປະມານີ້ໄດ້ສຳເລັດຕາມຕົວອັກສອນທຸກປະການ ແລະ ຈະສຳເລັດຕໍ່ໄປອີກ

ເພາະມັນມີການນຳໃຊ້ເປັນພິເສດສຳລັບເວລານີ້, ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັບຂ່າວສານຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຶສາມ, ມັນໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ ແລະ

ຈະຄົງເປັນຄວາມຈິງສຳລັບກາລະເວລາປັດຈຸບັນຕໍ່ໄປຈົນຮອດການສິ້ນສຸດຂອງກາລະເວລາ.” Review and Herald, August 19, 1890.

ປະຫວັດຂອງຂະບວນການຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຶສາມໄດ້ເປັນຕົວແທນຂອງຂະບວນການຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຶສາມ, ແລະຈຸດມຸ່ງໝາຍສຸດທ້າຍຂອງຄຳອຸປະມານັ້ນກໍ່ຄືວ່າ ພວກພົມມະຈັນມີນ້ຳມັນຫຼິ້ນ, ຊຶ່ງນັ້ນຄືຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍລະດູ.

“ມີເລກໜຶ່ງທີ່ກຳລັງນອນຢູ່ໃນຄວາມອະທຳ, ໃນການຫລອກລວງ ແລະ ໃນຄວາມຫລົງຜົດ,

ຢູ່ໃນເງົາແຫ່ງຄວາມຕາຍຢ່າງແທ້ຈິງ,—ຫລັບ, ຫລັບຢູ່,

ມີໃຜແດ່ທີ່ກຳລັງຮູ້ສຶກເຈັບປວດໃນຈິດວິນຍານເພື່ອປຸກເຂົ້າເຫລົ່ານັ້ນ? ສຽງໃດຈະສາມາດໄປເຖິງເຂົາໄດ້?

ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຖືກນຳໄປສູ່ອະນາຄົດ ເມື່ອສັນຍານຈະຖືກໃຫ້ວ່າ, ‘ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ ເຈົ້າບ່າວກຳລັງມາ;

ຈົ່ງອອກໄປພົບພຣະອົງ.’ ແຕ່ບາງຄົນຈະໄດ້ຊັກຊ້າໃນການຈັດຫານນ້ຳມັນເພື່ອເຕີມຕະກຽງຂອງຕົນ,

ແລະເມື່ອສາຍເກີນໄປ ພວກເຂົາຈະພົບວ່າ ອຸປະນີໄສ, ຊຶ່ງນ້ຳມັນນັ້ນເປັນຕົວແທນ,

ບໍ່ອາດໂອນຖ່າຍໃຫ້ກັນໄດ້. ນ້ຳມັນນັ້ນຄືຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຄຣິດ. ມັນເປັນຕົວແທນຂອງອຸປະນີໄສ,

ແລະອຸປະນີໄສບໍ່ອາດໂອນຖ່າຍໄດ້. ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດຈະຈັດຫານນັ້ນໃຫ້ແກ່ອີກຄົນໜຶ່ງໄດ້.

ແຕ່ລະຄົນຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບເພື່ອຕົນເອງ

ຊຶ່ງອຸປະນີໄສທີ່ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລົງສຸດຈາກທຸກຮອຍດ່າງແຫ່ງບາບ.” Bible Echo, May 4, 1896.

“ນ້ຳມັນ” ໃນຄຳອຸປະມານີ້ເປັນຕົວແທນຂອງ “ອຸປະນີໄສ,” ແລະຍັງເປັນ “ຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຄຣິດ”

ອີກດ້ວຍ. ອຸປະນີໄສທີ່ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລົງສຸດ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນໄດ້ແຕ່ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ມີພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຂໍຊົງຊຳລະເຂົ້າທັງຫຼາຍໃຫ້ບໍ່ລົງສຸດໂດຍຄວາມຈິງຂອງພຣະອົງ: ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງເປັນຄວາມຈິງ.

ໂຍຮັນ 17:17.

“ນ້ຳມັນ” ຍັງໝາຍເຖິງຂ່າວສານຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍ.

“ພຣະເຈົ້າຖືກລົບຫຼຸດເອົາບໍ່ຮັບຊັດຄວາມທຸ້ຍພຣະອົງຊົງສົ່ງມາເຖິງເຮົາ.

ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈຶ່ງປະຕິເສດນ້ຳມັນຄຳອັນພຣະອົງປະສົງເຫລົ່າໃນຈິດວິນຍານຂອງເຮົາ

ເພື່ອໃຫ້ຖ້າຍທອດໄປສູ່ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມມືດ." Review and Herald, July 20, 1897.

"ນ້ຳມັນ" ແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ
ທີ່ສື່ຖືກການສະຖິດຢູ່ອັນຊໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດຂອງຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຄຣິດ.
ໃນອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາຣສິບຄົນ ຊຶ່ງກໍເປັນຄຳພະຍາກອນໃນພຣະທຳຮາບາກຸກ ບົດທີສອງດ້ວຍນັ້ນ,
ຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນ ຊຶ່ງແມ່ນຂ່າວສານເລື່ອງຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຄຣິດ
ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຂ່າວສານຂອງ Jones ແລະ Waggoner ໃນການກະບົດປີ 1888.

"ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຄວາມເມດຕາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ
ໄດ້ສົ່ງຂ່າວສານອັນລຳຄ່າຢ່າງຍິ່ງມາຍັງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ໂດຍຜ່ານແອວເດີ Waggoner ແລະ Jones.
ຂ່າວສານນີ້ມີຈຸດປະສົງເພື່ອນຳພາພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດຜູ້ຖືກຍົກຂຶ້ນ
ຄືການຊົງຖວາຍບູຊາເພື່ອບາບຂອງຊາວໂລກທັງປວງ ໃຫ້ປາກົດເດັ່ນຊັດຢັ້ງຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າໂລກ.
ມັນໄດ້ນຳສະເໜີການຊອບທຳໂດຍຄວາມເຊື່ອໃນພຣະຜູ້ຄຳປະກັນ;
ມັນໄດ້ເຊື່ອມຊວນຜູ້ຄົນໃຫ້ຮັບເອົາຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຄຣິດ
ຊຶ່ງຖືກສຳແດງໃຫ້ປາກົດໃນການເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດທັງປວງຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຫຼາຍຄົນໄດ້ສູນເສຍພາບພຣະເຢຊູຈາກສາຍຕາຂອງພວກເຂົາ.
ພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ດ້ວງຕາຂອງຕົນຖືກນຳໄປສູ່ພຣະບຸກຄົນອັນທົບຂອງພຣະອົງ,
ພຣະຄຸນຄວາມດີອັນຊອບທຳຂອງພຣະອົງ, ແລະຄວາມຮັກອັນບໍ່ປ່ຽນແປງຂອງພຣະອົງຕໍ່ມວນມະນຸດ.
ອຳນາດທັງປວງໄດ້ຖືກປະທານໄວ້ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ
ເພື່ອພຣະອົງຈະຊົງແຈກຈ່າຍຂອງປະທານອັນອຸດົມແກ່ມະນຸດ,
ໂດຍປະທານຂອງປະທານອັນຫາຄ່າປຽບມື້ໄດ້ ຄືຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະອົງເອງ
ໃຫ້ແກ່ຕົວແທນມະນຸດຜູ້ສືບຕໍ່. ນີ້ຄືຂ່າວສານທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງບັນຊາໃຫ້ປະກາດແກ່ໂລກ.
ນີ້ຄືຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ ຊຶ່ງຈະຕ້ອງຖືກປະກາດດ້ວຍສຽງອັນດັງກ້ອງ
ແລະຈະມີການເທລົງມາຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງໃນຂະໜາດອັນຫຼວງຫຼາຍຮ່ວມຢູ່." Testimonies
to Ministers, 91.

ຂ່າວສານນັ້ນແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍລະດູ

"ຜົນປາຍລະດູຈະຖືກເທລົງເທິງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ທູດສະຫວັນຜູ້ຊົງຮິດອົງໜຶ່ງຈະລົງມາຈາກສະຫວັນ,
ແລະແຜ່ນດິນໂລກທັງສິ້ນຈະສ່ອງສະຫວ່າງດ້ວຍລັດສະໝີຂອງທ່ານ." Review and Herald, April 21,
1891.

ເມື່ອທູດສະຫວັນຜູ້ມີວິດອຳນາດໄດ້ລົງມາໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ຜົນປາຍໄດ້ເລີ່ມປະພອບລົງ ແລະ
ປະຫວັດຂອງພວກມົນເລໂຣດ ຕາມທີ່ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາຣສິບຄົນ ແລະ ໃນ
Habakkuk ບົດທີສອງ ກໍໄດ້ເລີ່ມຊ້ຳຮອຍຄືນອີກ. ໃນເວລານັ້ນເອງ
ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍໄດ້ກັບໜັງສືມ້ວນທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງທູດສະຫວັນ, ແລະ ໂດຍການກະທຳດັ່ງນັ້ນ
ຈຶ່ງຖືກນຳກັບໄປສູ່ທາງເກົາແກ່ຂອງ Jeremiah, ແລະ
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ກ້າຍເປັນຄົນຍາມທີ່ຈະຕ້ອງເປົ່າແກ່ເຕືອນໄພ. ຄຳເຕືອນໂດຍສຽງແກນນັ້ນ ຄື ຂ່າວສານແຫ່ງ
Laodicea ຊຶ່ງ Isaiah ໄດ້ເປັນຕົວແທນໄວ້ວ່າເປັນສຽງຮ້ອງອັນດັງ.

ຈົ່ງຮ້ອງປະກາດດ້ວຍສຽງດັງ, ຢ່າໄວ້ໜ້າ, ຈົ່ງຊຽງຂອງເຈົ້າຂຶ້ນດັງແກດ,
ແລະຈົ່ງສະແດງການລ່ວງລະເມີດຂອງເຂົາແກ່ປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ,
ແລະບອກບາບຂອງເຂົາແກ່ວົງວານຂອງຢາໂຄບ. ເອຊາຍາ 58:1.

ຂະບວນການປະຕິຮູບຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ແລະ ອົງທີສາມ ເລີ່ມຕົ້ນໃນ "ເວລາສຸດທ້າຍ." ໃນຈຸດນັ້ນ ຈະມີ "ຄວາມຮູ້ເພີ່ມຂຶ້ນ" ຊຶ່ງຈະທົດສອບຊີວິດອາຍຸຄົນທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນເວລານັ້ນ, ແຕ່ຈະເປັນໄປພຽງຫຼັງຈາກຄວາມຮູ້ນັ້ນໄດ້ຖືກຈັດພິມເຜີຍແຜ່ເປັນຂ່າວສານທີ່ຖືກຈັດຮູບແບບຢ່າງເປັນທາງການ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຂ່າວສານທີ່ຖືກຈັດຮູບແບບຢ່າງເປັນທາງການນັ້ນຈະ "ໄດ້ຮັບພະລັງ", ແລະ ການໄດ້ຮັບພະລັງນັ້ນຖືກໝາຍໄວ້ໂດຍການສະເດັດລົງມາຂອງທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງ. ການສະເດັດລົງມາຂອງທູດສະຫວັນນັ້ນຊີ້ບອກການໂຕ້ວາທີຂອງຮາບາກກຸ ແລະ ຄົນສອງພວກເລີ່ມຈຳແນກຂ່າວສານໜຶ່ງ ຊຶ່ງອາດເປັນບ່ອນຂ່າວສານແທ້ ຫຼື ຂ່າວສານປອມຂອງຜົນປາຍລະດູ, ຈາກນັ້ນ ຜູ້ສັດຊື່ຈຶ່ງກາຍເປັນຍາມເຜົາຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊຶ້ງເລີ່ມເບົາສຽງແກງເຕືອນໄພເປັນຂ່າວສານ.

ຂ່າວສານແຫ່ງແກງທິເທຈົງ
ຕັ້ງຢູ່ເທິງແສງສະຫວ່າງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ເທິງສອງແຜ່ນຈາລຶກຂອງຮາບາກກຸ.
ມັນເປັນຄຳເຕືອນແກງວ່າໂອດິກຍ, ແລະເປັນຄຳເຕືອນທີ່ຊີ້ບອກບາບຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ການໂຕ້ວາທີທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນຈົນເຖິງຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ, ເມື່ອຄົນກຸ່ມໜຶ່ງກາຍເປັນ "ຊຸມນຸມຂອງຜູ້ຍາະເຍື້, ແລະຜູ້ເຜົາຍາມທີ່ເທຈົງຖືກເອີ້ນໃຫ້ກັບຄືນສູ່ຄວາມຮ້ອນຮົ່ນສຳລັບຂ່າວສານທີ່ພວກເຂົາເຄີຍສະແດງອອກມາກ່ອນຄວາມຜິດຫວັງນັ້ນ. ເມື່ອຜູ້ເຜົາຍາມໄດ້ກັບຄືນມາ, ພວກເຂົາກໍ່ຕະຫຼົກວ່າພວກເຂົາຢູ່ໃນ "ເວລາແຫ່ງການລ່ອຍ", ແລະວ່າຂ່າວສານທີ່ເບິ່ງຄືວ່າລົ້ມເຫຼວນັ້ນ ແທ້ຈິງແລ້ວຈະສຳເລັດເປັນຈິງ, ແຕ່ຕາມລະບຽບຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຂ່າວສານນັ້ນໄດ້ຮັບການພັດທະນາຂຶ້ນໃນຊ່ວງເວລາສັ້ນໜຶ່ງ (ແຕ່ກໍ່ຍັງເປັນຊ່ວງເວລາຢູ່ດີ), ແລະເມື່ອຂ່າວສານນັ້ນມາເຖິງ ມັນຖືກເປັນຕົວແທນເປັນຂ່າວສານຂອງ "ສຽງຮ້ອງຍາມທ່ຽງຄືນ", ຊຶ່ງເປັນພຽງການເພີ່ມເພີນຂອງຂ່າວສານທີ່ເລີ່ມໄດ້ຮັບພະລັງ ເມື່ອທູດສະຫວັນອົງນັ້ນໄດ້ລົງມາ.

ເມື່ອຂ່າວສານນັ້ນມາເຖິງ,
ການແຍກອອກລະຫວ່າງບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຍອມຮັບຕາແຫ່ງເປັນຍາມເຜົາໃນເວລາທີ່ທູດສະຫວັນລົງມາ ກັບບັນດາຜູ້ທີ່ປະຕິເສດນັ້ນ ໄດ້ສຳເລັດຢ່າງຄົບຖ້ວນ.
ການແຍກອອກນັ້ນຊີ້ບອກຈຸດເວລາທີ່ຕາປະທັບຖືກປະທັບລົງເທິງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝູນສີພັນ, ລ່ວງໜ້າກ່ອນການເຫລົງມາຂອງຜົນປາຍ ໂດຍປາສະຈາກ "ການວັດແທກ" ທີ່ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ເທິງຜົນປາຍຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນເມື່ອທູດສະຫວັນລົງມາ.

ປະຫວັດສາດຂອງພວກມົວເລີ້ຮຸດເປັນຕົວຢ່າງປະກອບຂອງຜົນປາຍໃນລະຫວ່າງການປະທັບຕາຂອງຜູ້ໜຶ່ງແສນສີໝູນສີພັນ. ໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ ການໂຕ້ວາທີຂອງຮາບາກກຸໄດ້ຕັ້ງຢູ່ເທິງຂ່າວສານເລື່ອງຜົນປາຍສອງຢ່າງ ຄືຂ່າວສານທີ່ແທ້ ແລະ ຂ່າວສານທີ່ປອມ. ໂປໂລໄດ້ຈຳແນກຄົນກຸ່ມໜຶ່ງວ່າເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮັກຕໍ່ຄວາມຈິງ ແລະ ອີກກຸ່ມໜຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມລວງຫຼອກອັນແຮງກ້າ ເພາະພວກເຂົາບໍ່ມີຄວາມຮັກຕໍ່ຄວາມຈິງ ແລະ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ເຊື່ອ "ຄຳມຸສາ."

ຂະບວນການມື້ເລືອກທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງການພັດທະນາແຫ່ງຄວາມຈິງ ຊຶ່ງເພີ່ມເພີນຂຶ້ນໃນຄວາມຮູ້ແລະລົດເດດ ຕັ້ງແຕ່ "ເວລາແຫ່ງປາຍ"
ຕະຫຼອດໄປຈົນເຖິງການເຫລົງມາຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃນຍາມ "ສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນ".
ຂະບວນການມື້ເລືອກທີ່ໄດ້ຈຳແນກໝາຍສຳຄັນບາງປະການຢ່າງຈິງເຈາະ ທີ່ມີຄວາມຂະໜານກັນ ເຊັ່ນ "ເວລາແຫ່ງປາຍ", ການ "ຈັດຮູບແບບຢ່າງເປັນທາງການ" ຂອງຂ່າວສານ ອັນເປັນຕົວແທນໂດຍ "ການເພີ່ມເພີນແຫ່ງຄວາມຮູ້", ການ "ຮັບພະລັງ" ຂອງຂ່າວສານ ທີ່ຖືກໝາຍໄວ້ໂດຍທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງລົງມາ, "ຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ" ທີ່ນຳເຂົ້າຄຳອຸປະມາເລື່ອງພິມມະຈາລຶສິບຄົນ, ການເຫລົງມາຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ອັນຖືກເປັນຕົວແທນວ່າເປັນ "ສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນ", ແລະຕໍ່ມາ "ຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທີສອງ" ອັນເປັນຂັ້ນສຸດທ້າຍ ທີ່ປະຕູແຫ່ງຍຸກການຈັດສັນພຣະຄຸນບານໜຶ່ງຖືກ "ປິດ" ແລະອີກປະຕູແຫ່ງຍຸກການຈັດສັນພຣະຄຸນບານໜຶ່ງຖືກ "ເປີດ".

“ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຂ່າວສານແຫ່ງພຣະນິມົດ 14 ໃຫ້ມີບ່ອນຂອງມັນໃນແນວແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ, ແລະພາລະກົດຂອງມັນຈະບໍ່ຢຸດລົງຈົນກວ່າຈະເຖິງການສິ້ນສຸດແຫ່ງປະຫວັດຂອງໂລກນີ້. ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶນຊຶ່ງແລະອົງທຶນອື່ນໆຄົງເປັນຄວາມຈິງສຳລັບເວລານີ້, ແລະຈະດຳເນີນໄປຄຸງຄູ່ກັບຂ່າວສານນິຕິຕາມມາ. ທູດສະຫວັນອົງທຶນສາມປະກາດຄຳເຕືອນຂອງຕົນດ້ວຍສຽງອັນດັງ. ‘ຫຼັງຈາກເຫດການເຫຼົ່ານີ້, ໂຍຮັນກ່າວວ່າ, ‘ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທູດສະຫວັນອົງອື່ນໆລົງມາຈາກສະຫວັນ, ມີລົດອຳນາດຢ່າງຍິ່ງ, ແລະແຜ່ນດິນໂລກກໍ່ສະຫວ່າງໄສວາບດ້ວຍສະຫງ່າລາສີຂອງທ່ານ.’ ໃນການສ້ອງແສງນີ້, ແສງສະຫວ່າງຂອງຂ່າວສານທັງສາມຖືກຮວມເຂົ້າເປັນອັນດຽວ.” The 1888 Materials, 804.

ການເຄື່ອນໄຫວຂອງມົນເລີ ຊຶ່ງເປັນແບບຢ່າງຂອງການເຄື່ອນໄຫວຂອງຜູ້ໜຶ່ງແສນສະໜິນສີພັນ ໄດ້ຜູກພັນຢູ່ໃນຄຳພະຍາກອນເລື່ອງສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ ແລະສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຊາວປີໃນດານເຮອນ ບົດ 8 ຂໍ້ 13 ແລະ 14. “ເວລາແຫ່ງອວສານ” ໄດ້ມາເຖິງເມື່ອສິ້ນສຸດ “ເຈັດເທືອ” ແຫ່ງພຣະພິໄລດຂອງພຣະເຈົ້າຕຳອານາຈັກພາກເໜືອຂອງອົດສະຕາເອນ. ການຈັດໃຫ້ເປັນຮູບແບບຢ່າງທາງການຂອງຂ່າວສານຂອງມົນເລີໃນປີ 1831 ໄດ້ມາເຖິງຫຼັງຈາກການຈັດພິມພຣະຄຳພິຈິງເຈມສ໌ເປັນເວລາສອງຮ້ອຍຊາວປີ.

“ທ່ານ Miller ເຊັນດຽວກັບບັນດາຜູ້ທຶກຂັບເຄື່ອນອອກໄປໂດຍຂ່າວສານນີ້ໃນປະເທດອື່ນໆ ໃນເບື້ອງຕົ້ນໄດ້ຄິດວ່າຈະເຮັດໃຫ້ພັນທະກົດຂອງຕົນສຳເລັດໂດຍການຂຽນ ແລະການຕິພິມໃນໜັງສືພິມສາທາລະນະ ແລະໃນແຜ່ນພິບຕ່າງໆ. ທ່ານໄດ້ຕິພິມທັດສະນະຂອງຕົນເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນ Vermont Telegraph, ໜັງສືພິມຂອງພວກ Baptist, ທີ່ຈັດພິມຢູ່ Brandon, Vt. ເຫດການນີ້ເກີດຂຶ້ນໃນປີ 1831.” John Loughborough, The Great Second Advent Movement, 120.

ການເຄື່ອນໄຫວໃນ “ເວລາສຸດທ້າຍ” ຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶນສາມ ໄດ້ມາເຖິງໃນປີ 1989 ໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງໜັງສືຮ້ອຍຊາວຫົກປີນັບຈາກການກະບົດໃນປີ 1863. “ໜັງສືຮ້ອຍຊາວຫົກ” ເປັນສັນຍະລັກຂອງ “ເຈັດເວລາ.” ທັງສອງການເຄື່ອນໄຫວໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການສຳເລັດເປັນຈິງຂອງ “ເຈັດເວລາ.”

ຂໍ້ຄວາມແຫ່ງການເຄື່ອນໄຫວຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶນສາມ ໄດ້ຖືກຈັດຮູບແບບໃຫ້ເປັນທາງການໃນປີ 1996 ໂດຍການຈັດພິມບົດຄວາມຊຸດໜັງສືພິມຫົວຂໍ້ວ່າ, The Time of the End, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຕິພິມໃນວາລະສານທິເອນີວ່າ, Our Firm Foundation. ບົດຄວາມເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກຕິພິມສອງຮ້ອຍຊາວປີຫຼັງຈາກຄຳປະກາດເອກະລາດໃນປີ 1776. ຂໍ້ຄວາມຂອງທັງສອງການເຄື່ອນໄຫວໄດ້ຖືກຈັດຮູບແບບໃຫ້ເປັນທາງການ ສອງຮ້ອຍຊາວປີຫຼັງຈາກປະຫວັດສາດໜັງສືພິມຄວາມເຊື່ອມໂຍງໂດຍກົງກັບຂໍ້ຄວາມທີ່ມາເຖິງໃນຕອນສຸດທ້າຍຂອງສອງຮ້ອຍຊາວປີນັ້ນ.

ຈຳນວນ “ສອງຮ້ອຍຊາວ” ເປັນຕົວແທນແຫ່ງຄວາມເຊື່ອມໂຍງ (ສາຍເຊື່ອມ) ລະຫວ່າງ “ເຈັດເທືອ” ແຫ່ງຄວາມພິໄລດຂອງພຣະເຈົ້າຕຳອານາຈັກພາກໃຕ້ແຫ່ງຢູດາ ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 677 ກ່ອນ ຄ.ສ., ແລະການເລີ່ມຕົ້ນຂອງສອງພັນສາມຮ້ອຍປີໃນ ດານເຮອນ ບົດທີ 8 ຂໍ້ 14 ໃນປີ 457 ກ່ອນ ຄ.ສ. ຈຳນວນສອງຮ້ອຍຊາວໄດ້ເຊື່ອມຄຳພະຍາກອນທັງສອງເຂົ້າດ້ວຍກັນ, ແລະຄຳພະຍາກອນທັງສອງນັ້ນກໍ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີຮ່ວມກັນໃນຂໍ້ພື້ນຖານຂອງສາສະໜາອາດເວັນຕົກສຳ, ຄື ດານເຮອນ ບົດທີ 8 ຂໍ້ 13 ແລະ 14. ໃນຂໍ້ເຫຼົ່ານັ້ນ ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງເປີດເຜີຍພຣະອົງເອງໃນເຊີງຄຳພະຍາກອນວ່າເປັນ “ນັກບຸນຜູ້ໜຶ່ງນັ້ນ,” ຊຶ່ງເປັນຄຳແປຈາກຄຳພາສາເຮັບເຮີ “Palmoni,” ຊຶ່ງມີຄວາມໝາຍວ່າ “ຜູ້ນັບຈຳນວນອັນມະຫັດສະຈັນ”.

ພຣະຜູ້ນັບອັນອັດສະຈັນໄດ້ນຳສະເໜີນິມົດສອງປະການ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງສອງແນວຂອງຄຳພະຍາກອນ ໃນສອງຂໍ້ພຣະຄຳພີນັ້ນເອງ ທີ່ Sister White ໄດ້ລະບຸວ່າເປັນເສົາຫຼັກກາງຂອງ Adventism. ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນນັ້ນຖືກເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັນໂດຍສາຍສັນຍະລັກຂອງສອງຮ້ອຍຊາວບີ ໄປຫາເວລາທີ່ພວກມັນບັນລຸຜົນໃນປີ 1844. Habakkuk ບົດທີສອງສົນສຸດລົງດ້ວຍຂໍ້ທີ່ຊາວ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນການກຳໜົດໝາຍເລກ "ສອງຮ້ອຍຊາວ" ໄດ້ດ້ວຍຖ້ອຍຄຳອີກແບບໜຶ່ງໂດຍພຣະຜູ້ນັບອັນອັດສະຈັນ, ເພາະວ່າຂໍ້ພຣະຄຳພີນັ້ນໄດ້ລະບຸລັກສະນະສຳຄັນປະ ການໜຶ່ງຂອງວັນແຫ່ງການລົບມົນທຶນແບບຕົ້ນແບບສຳເລັດ ທີ່ໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນວັນທີນັ້ນ.

ແຕ່ພຣະຍາເວຍໃນພຣະວິຫານອັນບໍ່ຮູ້ດຶງຂອງພຣະອົງ:
ໃຫ້ທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກສະຫງົບຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ. ຮາບາກຸກ 2:20

ສອງໄລຍະເວລາພະຍາກອນທີ່ເປັນເສົາຫຼັກກາງຂອງ Adventism, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໂດຍກົງໂດຍພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນ Wonderful Numberer, ໄດ້ຖືກເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັນດ້ວຍສອງຮ້ອຍຊາວບີ, ແລະພຣະເຢຊູ (Wonderful Numberer), ຜູ້ຊົງລະບຸຈຸດສົນສຸດຂອງສົງໝົດໄວ້ຄຽງຄູ່ກັບຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງອີກສົງໝົດສະເໝີ, ໄດ້ຊົງໝາຍຈຸດສົນສຸດຂອງໄລຍະເວລາເຫຼົ່ານັ້ນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ດ້ວຍຕົວເລກສອງຮ້ອຍຊາວ.

ການເຄື່ອນໄຫວຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຳອິດ ເຊັ່ນດຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີສາມ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນ "ເວລາສົນສຸດ" (1798 ແລະ 1989 ຕາມລຳດັບ), ບ່ອນທີ່ "ເຈັດເທືອ," ຂອງພຣະບັນຍັດເລວີ 26 ໄດ້ຖືກລະບຸ, ຫຼັກໝາຍຖັດໄປໃນທັງສອງປະຫວັດຖືກໝາຍໄວ້ໂດຍການສົນສຸດລົງຂອງສອງຮ້ອຍຊາວບີ, ຊຶ່ງກໍ່ເປັນລັກສະນະທາງຄຳພະຍາກອນຂອງ "ເຈັດເທືອ" ເຊັ່ນກັນ, ເພາະຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງນິມົດທັງສອງ (chazon ແລະ mareh) ເປັນຕົວແທນຂອງໄລຍະເວລາສອງຮ້ອຍຊາວບີທີ່ເຊື່ອມພວກມັນເຂົ້າດ້ວຍກັນ.

ການຈັດພິມພຣະຄຳພີ King James ໃນປີ 1611, ການຈັດໃຫ້ຂ່າວສານຂອງ Miller ເປັນທາງການດັ່ງທີ່ໄດ້ຕີພິມໃນໜັງສືພິມ Vermont Telegraph, ການຈັດພິມຄຳປະກາດເອກະລາດ, ແລະການຕີພິມ The Time of the End ໃນນິຕິຍະສານ Our Firm Foundation, ລ້ວນແຕ່ເປັນການຕີພິມທັງສາມ. ທັງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດສົນສຸດຂອງສອງຊ່ວງເວລາສອງຮ້ອຍຊາວບີ ຕ່າງເປັນຕົວແທນຂອງການຕີພິມໃນຖານະເປັນໝູ່ໝາຍທາງປະຫວັດສາດ. ຕົວເລກ "ສອງຮ້ອຍຊາວ" ເປັນສັນຍາລັກຂອງສາຍເຊື່ອມທາງຄຳພະຍາກອນ, ແລະການຕີພິມທັງສາມນັ້ນຖືກເຊື່ອມໂຍງກັນ ໂດຍການເປັນການຕີພິມເໝືອນກັນ, ແລະຍັງໂດຍຂ່າວສານທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໃນຖານະເປັນ "ການເພີ່ມພູນຄວາມຮູ້" ໃນປະຫວັດສາດຂອງແຕ່ລະຊ່ວງ.

ພຣະຄຳພີໃນປີ 1611 ເປັນຕົວແທນແຫ່ງການສື່ສານຂ່າວປະເສີດຈາກລານສະຫວັນໄປສູ່ມະນຸດຊາດ. ຂ່າວສານຂອງ Miller ຖືກຈັດວາງໄວ້ພາຍໃນບໍລິບົດຂອງຄຳພະຍາກອນເລື່ອງເວລາ, ແລະແຜນພາບອັນສັກສິດສອງສະບັບຂອງ Habakkuk ເຮັດໃຫ້ເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ຂ່າວສານຂອງ Miller ໄດ້ຖືກສະແດງໃນຮູບແບບກາຟິກໂດຍຜ່ານເສັ້ນສາຍແຫ່ງປະຫວັດສາດ. "Vermont" ໝາຍເຖິງ "ພູເຂົາສີຂຽວ", ແລະຕາມການດົນໃຈ "ສີຂຽວ" ເປັນສັນຍາລັກຂອງຄວາມເຊື່ອ.

"ຄວາມຜັນນະໄດ້ປະທານຄວາມຫວັງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ. ເຊື່ອກສີຂຽວນັ້ນ ໃນຄວາມນັກຄິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມເຊື່ອ, ແລະຄວາມງາມພ້ອມທັງຄວາມຮຽບງ່າຍແຫ່ງການໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ກໍ່ໄດ້ເລີ່ມສ່ອງແຈ້ງຂຶ້ນແກ່ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ." Christian Experience and Teachings, 28.

ຂ່າວສານຂອງມິນເລີໄດ້ຖືກຈັດໃຫ້ເປັນທາງການ ແລະຖືກປະກາດອອກມາຈາກຄຣິດຕະຈັກທີ່ສັດຊື່, ເພາະວ່າ "ພູເຂົາ" ໃນຍຸກສຸດທ້າຍແມ່ນ "ຄຣິດຕະຈັກ".

ແລະມັນຈະເກີດຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍທັງໝົດ ພູ່ເຂົາແຕ່ງພຣະນິເວດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຈະຖືກສະຖາປະນາໄວ້ເທິງຍອດພູທັງໝົດ ແລະຈະຖືກຍົກຂຶ້ນໃຫ້ສູງກວ່າເນີນທັງໝົດ;
ແລະບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງຈະໄຫຼຫຼົງໄປຫາພື້ນນີ້. ແລະຊົນຊາດຫຼາຍຈະໄປ ແລະຈະກ່າວວ່າ, ຈົ່ງມາເຖີດ,
ແລະໃຫ້ພວກເຮົາຂຶ້ນໄປຍັງພູເຂົາແຕ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄປຍັງພຣະນິເວດຂອງພຣະເຈົ້າແຕ່ງຍາໂຄບ;
ແລະພຣະອົງຈະຊົງສອນພວກເຮົາເຖີງທາງທັງໝົດຂອງພຣະອົງ,
ແລະພວກເຮົາຈະດຳເນີນໃນວິທີທາງຂອງພຣະອົງ: ເພາະວ່າພຣະບັນຍັດຈະອອກມາຈາກຊີໂອນ,
ແລະພຣະວໍລະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈາກເຢຣູຊາເລັມ. ອີສາຍາ 2:2, 3.

ຂ່າວສານແຕ່ງການທົດສອບທີ່ໄດ້ຮັບການຈັດຮູບແບບຢ່າງເປັນທາງການຂອງ Miller
ໄດ້ອອກມາຈາກຄຣິສຕະຈັກທິສັດຊື່, ແລະສົງພິມທີ່ມີຊື່ວ່າ The Telegraph
ເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານຈາກສະຫວັນ ເຊັນດຽວກັບພຣະຄຳພີ King James, ເພາະວ່າຄຳວ່າ "telegraph"
ຊຶ່ງຖືກສ້າງຂຶ້ນຈາກສອງຄຳໃນພາສາກຣີກ ໝາຍເຖີງຂ່າວສານຈາກບ່ອນທີ່ຢູ່ໄກ. ຄຳທຳອິດ (tele) ໝາຍເຖີງ
"ຫ່າງໄກ ຫຼື ຈາກບ່ອນທີ່ໄກ," ແລະຄຳທີສອງ (grapho) ໝາຍເຖີງ "ຂຽນ ຫຼື ບັນທຶກ." ເມື່ອນຳມາຮ່ວມກັນ
ມັນມີຄວາມໝາຍວ່າ "ຂຽນ ຫຼື ສົ່ງຕໍ່ໃນໄລຍະຫ່າງໄກ." ໃນປີ 1611 ພຣະເຈົ້າ, ໂດຍຜ່ານການຈັດພິມພຣະຄຳພີ
King James, ໄດ້ສົ່ງຕໍ່ຂ່າວສານຂອງພຣະອົງຈາກສະຫວັນ, ແລະເມື່ອຄົບສອງຮ້ອຍຊາວປີ, ຂ່າວສານຂອງ
Miller, ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກຈັດຮູບແບບຢ່າງເປັນທາງການເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນປີ 1831 ໃນ Vermont Telegraph,
ກໍໄດ້ສົ່ງຕໍ່ຂ່າວສານຂອງພຣະເຈົ້າຈາກສະຫວັນເຊັນກັນ. ຂ່າວສານນັ້ນຄື "ຄວາມຮູ້ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ"
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍໃນ "ເວລາແຫ່ງປາຍການ" ໃນປີ 1798,
ແລະຈາກນັ້ນກໍໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຂະບວນການທົດສອບສາມຂັ້ນສຳລັບຄົນຮຸ່ນນັ້ນ.
ປະຫວັດສາດນັ້ນເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງປະຫວັດສາດຂອງ Future for America.

ຖະແຫຼງການອົດສະຫຼະພາບໃນປີ 1776
ເປັນຕົວແທນແຫ່ງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກໃນພຣະນິມົດບົດທີ່ສືບສາມ.
ມັນເປັນຕົວແທນແຫ່ງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ,
ແລະໂດຍການນັ້ນກໍໄດ້ຊີ້ບອກເຖີງການຈຳກັດອົດສະຫຼະພາບໃນຕອນທ້າຍຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ.
ຂ່າວສານຂອງ Future for America (ດັ່ງທີ່ຊື່ນັ້ນບົ່ງບອກ)
ໄດ້ລະບຸເຖີງຈຸດສິ້ນສຸດທີ່ໄດ້ຖືກທຳໃຫ້ເປັນແບບຢ່າງໄວ້ໃນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ
ໂດຍການຕີພິມຖະແຫຼງການອົດສະຫຼະພາບ. ສອງຮ້ອຍຊາວປີຕໍ່ມາ ໃນປີ 1996
ພາລະກິດຮັບໃຊ້ທີ່ໄດ້ຈັດພິມນິຕິຍະສານ The Time of the End ໄດ້ຮັບນິຕິບຸກຄົນຕາມກົດໝາຍ
ຊຶ່ງກ່ອນໜ້ານັ້ນໄດ້ຖືກຕັ້ງຊື່ວ່າ Future for America. ໃນປີນັ້ນ, ນິຕິຍະສານ The Time of the End,
ຊຶ່ງປະກອບຂຶ້ນຈາກບົດຄວາມຕ່າງໆທີ່ເຄີຍລົງພິມໃນສົງພິມທີ່ມີຊື່ວ່າ Our Firm Foundation, ໄດ້ຖືກຕີພິມ.

ຊື່ຂອງພັນທະກິດ Future for America ໄດ້ກ່າວເຖີງປະຫວັດຂອງຄຳປະກາດເອກະລາດ,
ເພາະວ່າສົງພິມນັ້ນໄດ້ໝາຍເຖີງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ,
ແລະພຣະເຢຊູຊົງໃຊ້ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນເປັນພາບປະກອບຂອງຈຸດຈົບສະເໝີ. ຊື່ຂອງສົງພິມນັ້ນຄື The Time of the
End ໄດ້ກ່າວເຖີງທັງ "the time of the end" ໃນປີ 1989,
ແຕ່ຍັງກ່າວເຖີງການສິ້ນສຸດແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງເມື່ອ Michael ຍືນຂຶ້ນດ້ວຍ.
ຂ່າວສານທີ່ຖືກຈັດຮູບແບບຢ່າງເປັນທາງການໃນສົງພິມນັ້ນ (Daniel ບົດທີ 11 ຂໍ້ 40 ຫາ 45)
ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກໂດຍການລົ້ມສະລາຍຂອງສະຫະພາບໃນປີ 1989 (the time of the end),
ແລະຂໍ້ພຣະຄຳທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກນັ້ນໄດ້ນຳສະເໜີລຳດັບຂອງປະຫວັດສາດທີ່ດຳເນີນຕໍ່ໄປຈາກປີ 1989
ຈົນເຖີງຂໍ້ທີ 1 ຂອງບົດທີ 12, ຊຶ່ງລະບຸເຖີງການທີ່ Michael ຍືນຂຶ້ນ
ແລະການປົດລົງຂອງເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງມະນຸດ.

ນັບຕັ້ງແຕ່ການພິມເຜີຍແຜ່ໜັງສື Declaration of Independence ໃນປີ 1776 ຈົນເຖິງການພິມເຜີຍແຜ່ຕື່ມສາມ The Time of the End ກົນເວລາເທົ່າກັບສອງຮ້ອຍຊາວປີ, ແລະທັງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນກັບຈຸດສິ້ນສຸດກໍກຳລັງກ່າວເຖິງຫົວຂໍ້ພະຍາກອນດຽວກັນ. ການພິມເຜີຍແຜ່ The Time of the End ໄດ້ຖືກຮຽບຮຽງຂຶ້ນຈາກບັນດາບົດທີ່ໄດ້ຖືກພິມເຜີຍແຜ່ເປັນບົດຄວາມໃນສົງພິມ Our Firm Foundation ກ່ອນໜ້ານັ້ນ, ແລະສິ່ງນີ້ເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຈິງຜ່າຍພະຍາກອນທີ່ວ່າ ຖ້າບາດສະຈາກການຍຶດໝັ້ນໃນຄວາມຈິງພື້ນຖານຂອງຂະບວນການ Millerite (ຊຶ່ງກໍຄື "our firm foundation"), ກໍເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ "ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມຮູ້" ໃນ "ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ" ໃນປີ 1989.

ໝູ່ໝາຍທີ່ຖືກແທນໄວ້ເປັນ "ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ," ແລະ ໝູ່ໝາຍທີ່ແທນເຖິງການ "ເຮັດໃຫ້ເປັນຮູບແບບຢ່າງເປັນທາງການ" ຂອງຂ່າວສານໃນປະຫວັດສາດຄູ່ຂະໜານຂອງການເຄື່ອນໄຫວຂອງທູດສະຫວັນອົງທີຫົກ ແລະ ອົງທີສາມ ທັງສອງລ້ວນບັນຈຸອົງປະກອບຜ່າຍຄຳພະຍາກອນຂອງ "ເຈັດເທື່ອ" ໃນ Leviticus ບົດທີຊາວຫົກ. ໝູ່ໝາຍຕົວໃນປະຫວັດສາດຄູ່ຂະໜານແມ່ນການປະທານພະລັງແກ່ຂ່າວສານ ດັ່ງທີ່ຖືກໝາຍໄວ້ໂດຍການລົງມາຂອງທູດສະຫວັນໃນ Revelation ບົດທີສິບ ໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840, ຫຼື ທູດສະຫວັນໃນ Revelation ບົດທີສິບແບດ ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001. ການສຳເລັດສົມບູນຂອງວິບັດຄັ້ງທີສອງໃນ Revelation ບົດທີຫົກ ໄດ້ນຳທູດສະຫວັນໃນ Revelation ບົດທີສິບລົງມາ, ແລະ ການສຳເລັດສົມບູນຂອງວິບັດຄັ້ງທີສາມໃນ Revelation ບົດທີສິບ ໄດ້ນຳທູດສະຫວັນໃນ Revelation ບົດທີສິບແບດລົງມາ.

ໃນປະຫວັດສາດທີ່ຂະໜານກັນນັ້ນ ພົນບາຍລະດູລົມ "ພົນລົງ" ໃນຈຸດທີ່ທູດສະຫວັນລົງມາ. ໃນຈຸດນັ້ນ ຂ່າວສານໄດ້ຮັບ "ລົດອຳນາດ" ໂດຍການຍື່ນຍື່ນຂອງເຫດການທີ່ໄດ້ຖືກພະຍາກອນໄວ້. ສຳລັບພວກມັນເລີ່ມ ມັນຄືການສືບສູດລົງຂອງອຳນາດເປັນໃຫຍ່ຂອງອອດໂຕມັນ ອັນເປັນການສຳເລັດຕາມຄຳພະຍາກອນເລື່ອງເວລາກ່ຽວກັບອິສະລາມ ຂອງວິບັດຄັ້ງທີສອງໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 9 ຂໍ້ 15. ສຳລັບຂະບວນການຂອງຜູ້ໜັງແຊນສືບສືບ ມັນຄື "ການໂກດແຄ້ນຂອງປະຊາຊາດທັງໝົດ" ອັນເປັນຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບອິສະລາມ ຂອງວິບັດຄັ້ງທີສາມ ຊຶ່ງຢູ່ໃນເວລາຂອງແກທິເຈັດໃນ ພຣະນິມິດ 10:7 ຊຶ່ງໄດ້ສຳເລັດເມື່ອອາຄານໃຫຍ່ທັງໝົດຂອງນະຄອນນິວຢອກຖືກທຳລາຍລົງ.

ແຕ່ລະຫຼັກໝາຍສຳຄັນໃນປະຫວັດສາດຄູ່ຂະໜານນັ້ນ ມີຄວາມເຊື່ອມໂຍງໂດຍກົງກັບພະລາຊະກິດຂອງພຣະອົງຜູ້ເປັນ Wonderful Numberer, ຜູ້ຊົງປະທັບລາຍພຣະຫັດຂອງພຣະອົງໄວ້ເທິງຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງນິມິດສອງປະການທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ ແລະ ສອງພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວປີ. ຍາມເຜົາພະຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນໃນເວລາການສະເດັດລົງມາຂອງທູດສະຫວັນ ໄດ້ເປົ່າແກດເຕືອນໄພ ຊຶ່ງລວມທັງຂ່າວສານເຖິງ Laodicea ດ້ວຍ; ແລະໃນປີ 1856 ຂ່າວສານນັ້ນໄດ້ຖືກເຊື່ອມໂຍງໂດຍກົງກັບການເປີດຜະນຶກແສງສະຫວ່າງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຂອງ "seven times." ຫຼັກໝາຍຂອງຕາຕະລາງສອງແຜ່ນຂອງ Habakkuk, ຊຶ່ງຖືກແທນໂດຍແຜນພູມບຸກເບີກປີ 1843 ແລະ 1850, ອັນທັງສອງໄດ້ສະແດງ "seven times" ໃນລັກສະນະທາງພາບ, ໄດ້ມາເຖິງໃນຊ່ວງລະຫວ່າງການສະເດັດລົງມາຂອງທູດສະຫວັນ ແລະ "first disappointment" ໃນແຕ່ລະປະຫວັດສາດຄູ່ຂະໜານ.

ເຫດໝາຍທາງໃນຂອງ "ເວລາຊັກຊ້າ" ເຊື່ອມຕິດໂດຍກົງກັບການຄາດຄະເນທີ່ຜິດພາດໃນປີ 1843, ຊຶ່ງເປັນການຄາດຄະເນເຖິງການສຳເລັດບັນລຸຂອງທັງສອງຊ່ວງເວລາ, ຄືສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ ແລະ ສອງພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວປີ. ຂ່າວສານແຫ່ງການຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄື ແມ່ນການບົ່ງຊີວິດສຳເລັດບັນລຸອັນໃກ້ເຂົ້າມາຂອງສອງຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນັ້ນ. "ປະຕູ"

ແຫ່ງຍຸກການທຶຖຶກບົດ ຢູ່ທິເຫດໝາຍທາງໃນສຸດທ້າຍ

ບົງຊື່ການສຳເລັດບັນລຸຂອງສອງຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນັ້ນ, ແລະ ກຳນົດຈຸດທິເຫດທີ່ຈັດ ຫຼື ແກງຢູ່ບົລີ ເລີ່ມເປົ້າດັ່ງຂຶ້ນ. ທຸກເຫດໝາຍທາງໃນໃນແຕ່ລະປະຫວັດສາດ ເຊື່ອມຕິດໂດຍກົງກັບ "ເຈັດເທືອ," ແລະ "ເຈັດເທືອ" ເປັນເສັ້ນດ້າຍທີ່ຜູກຮ້ອຍທັງສອງປະຫວັດສາດເຂົ້າດ້ວຍກັນ, ແລະ ທັງສອງປະຫວັດສາດນັ້ນ ກໍເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

"ສຳລັບຄົນທີ່ສະດຸດເພາະພຣະຄຳ ເນື່ອງຈາກການບໍ່ເຊື່ອຟັງ," ພຣະຄຣິດຊົງເປັນຫົນແຫ່ງການສະດຸດ. ແຕ່ "ຫົນທີ່ພວກຊ່າງກໍ່ສ້າງໄດ້ປະຕິເສດນັ້ນ ໄດ້ກາຍເປັນຫົວມຸມເອກ." ດັ່ງເຊັ່ນຫົນທີ່ຖືກປະຕິເສດ, ພຣະຄຣິດໃນພາລະກິດຂອງພຣະອົງເມື່ອຊົງດຳເນີນຢູ່ໃນໂລກ ໄດ້ຊົງທົນຮັບການຖືກເມືນເສຍແລະການທາລຸນ. ພຣະອົງຊົງເປັນ "ຜູ້ທີ່ມະນຸດດູກແລະປະຕິເສດ; ເປັນຜູ້ຊາຍແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະຄຸນເຄືອກກັບຄວາມທຸກລຳບາກ:... ພຣະອົງຖືກດູກ ແລະພວກເຮົາກໍບໍ່ໄດ້ນັບຖືພຣະອົງ." ເອຊາຍາ 53:3. ແຕ່ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວພຣະອົງຈະຊົງໄດ້ຮັບການຖວາຍພຣະກຽດ. ໂດຍການຄົ້ນພຣະຊົນຈາກບັນດາຄົນຕາຍ ພຣະອົງຈະຖືກປະກາດວ່າເປັນ "ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍລົດເດດ." ໂຣມ 1:4. ໃນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຈະຖືກເປີດເຜີຍເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ. ຜູ້ທີ່ບໍ່ດົນກຳລັງຈະຮຽນພຣະອົງໄວ້ເທິງໄມ້ກ້າງແຂນ ຈະຮັບຮູ້ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ. ຕໍ່ໜ້າຈັກກະວານທັງມວນ ຫົນທີ່ຖືກປະຕິເສດນັ້ນ ຈະກາຍເປັນຫົວມຸມເອກ."

"ແລະເທິງຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ມັນຈະຕົກໃສ່, ມັນຈະບົດຜຸ້ນນັ້ນໃຫ້ແຫຼກເປັນຜົງ." ປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ປະຕິເສດພຣະຄຣິດ ອົກກໍບໍ່ຊ້າກໍຈະໄດ້ເຫັນນະຄອນ ແລະຊາດຂອງຕົນຖືກທຳລາຍ. ສະຫງ່າລາສີຂອງເຂົາຈະຖືກຫັກລົງ ແລະກະຈັດກະຈາຍໄປດັ່ງຜຸ້ນທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າລົມ. ແລະສິ່ງໃດເປັນຕົວການທີ່ທຳລາຍຊາວຢິວ? ມັນກໍຄືສິລານັ້ນເອງ ຊຶ່ງຖ້າຫາກພວກເຂົາໄດ້ກໍ່ສ້າງຢູ່ເທິງມັນ ມັນຈະເປັນຄວາມປອດໄພຂອງເຂົາ. ມັນຄືຄຸນຄວາມດີຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຖືກດູໝືນ, ຄວາມຊອບທຳທີ່ຖືກປະຕິເສດ, ພຣະເມດຕາທີ່ຖືກເບື້ອງເບົາ. ມະນຸດໄດ້ຕັ້ງຕົນຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຄວນຈະເປັນຄວາມພົ້ນຂອງເຂົາ ກໍກາຍເປັນຄວາມພົ້ນາດຂອງເຂົາ. ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງກຳນົດໄວ້ເພື່ອຊີວິດ ພວກເຂົາກໍບໍ່ພົບວ່າເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຕາຍ. ໃນການທີ່ຊາວຢິວຕັ້ງພຣະຄຣິດໄວ້ເທິງໄມ້ກ້າງແຂນນັ້ນ ມີຄວາມພົ້ນາດຂອງນະຄອນເຢຣຸຊາເລັ່ມລວມຢູ່ດ້ວຍ. ໂລຫິດທີ່ຖືກຫຼັງຢູ່ທຶການວາຣີ ເປັນນ້ຳໜັກທີ່ຖືກວາງໃຫ້ພວກເຂົາຈົມລົງສູ່ຄວາມພົ້ນາດ ທັງສຳລັບໂລກນີ້ ແລະສຳລັບໂລກທີ່ຈະມາ. ດັ່ງນັ້ນກໍຈະເປັນໃນວັນສຸດທ້າຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ເມື່ອການພິພາກສາຈະຕົກລົງເທິງຜູ້ທີ່ປະຕິເສດພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອນັ້ນ ພຣະຄຣິດ, ສິລາແຫ່ງການສະດຸດຂອງພວກເຂົາ, ຈະປາກົດແກ່ພວກເຂົາເປັນພູອັນນ່າສະພົງກົວແຫ່ງການລົງໂທດ. ສະຫງ່າລາສີແຫ່ງພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງສຳລັບຄົນຊອບທຳແລ້ວເປັນຊີວິດ ຈະເປັນໄພທີ່ຜ່າຜານສຳລັບຄົນອະທຳ. ເພາະຄວາມຮັກທີ່ຖືກປະຕິເສດ, ພຣະຄຸນທີ່ຖືກດູໝືນ, ຄົນບາບຈະຖືກທຳລາຍ.

"ດ້ວຍຄຳອຸປະມາຫຼາຍປະການ ແລະ ຄຳເຕືອນຊ້າງ, ພຣະເຢຊູໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຜົນອັນໃດຈະເກີດແກ່ຊາວຢິວ ອັນເນື່ອງມາຈາກການປະຕິເສດພຣະບຸດແຫ່ງພຣະເຈົ້າ. ໃນຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ ພຣະອົງກຳລັງກ່າວແກ່ຄົນທັງປວງໃນທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ ຜູ້ປະຕິເສດບໍ່ອ່ອນຮັບພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ຖືຂອງຕົນ. ຄຳເຕືອນທຸກຂໍ້ອ່ອນມີໄວ້ສຳລັບພວກເຂົາ. ພຣະວິຫານທີ່ຖືກຫລຸ້ນຫລັ່ນ, ບຸດຊາຍຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຟັງ, ຊາວສວນອະງຸ່ນຈອມປອມ, ຊ່າງກໍ່ສ້າງຜູ້ເບື້ອງໝືນ, ລ້ວນມີສິ່ງທີ່ສອດຄ້ອງກັນໃນປະສົບການຂອງຄົນບາບທຸກຄົນ. ຖ້າລາວບໍ່ກັບໃຈ,

ຄຳເພິກສາອັນທີສົງເຫັນນັ້ນໄດ້ບອກເປັນນ້ອຍໄວ້ວ່າໜ້າ ຈະເປັນຂອງລາວ.” The Desire of Ages, 599, 600.